

Publicerad 2015-07-31 10:40 av Hélène

Bitterfittan- på gränsen till sammanbrott

Civilpoliser. Så otroligt lömska. Brottsprovokation är ju inte lagligt i Sverige. Jag känner mig provocerad och lite kränkt. Framförallt jävligt bitter eftersom mitt race med den svarta Saaben (som jag för övrigt vann) slutade i blåljus och dryga böter.

Efter den händelsen gick allt åt helvete.

Spillde kaffe i knäet, i samband med att blåljusen började blinka, skällade således insida lår med kraft. Kom till jobbet- för sent, något jag avskyr. Alltså inte nödvändigtvis jobbet utan att komma för sent. Dessutom väldigt mycket fattigare.

Inom loppet av tjugo minuter hade jag lyckats med bedrifterna att göra nytt kaffe- och spilla ut det på golvet, skicka ett mail till Sveriges förbundskapten inom min idrott och avslutat mailet med puss puss. Det bara hände. Jag kanske har någon typ av Tourettes, jag vet inte. I ett paniskt försök att reparera "pusspuss"- situationen skickade jag ytterligare ett mail där jag hade för avsikt att skriva: oops jag skrev visst fel, himla kul. Men kul byttes mot kuk och det blev således en märklig stämning mellan mig och kaptenen.

Det blir som en ondskefull kedjereaktion när allt går åt helvete direkt på morgonen, det är i princip omöjligt att ta sig ur loopen. I ett desperat försök att isolera mig från omvärlden, och det egna tourettsiga jaget, drog jag på Astrid Lindgrens samlade verk i hörlurarna och fortsatte arbetsdagen smånyynnandes till Astrid. Efter ett tag insåg jag att det måste vara nära nu. Sammanbrottet. Att vara vansinnig, lyssna på Lindgren och känna ticset i det högra ögat tillta alltmer allteftersom timmarna går, det kan ju inte vara nyttigt. Jag började identifiera mig med Michael Douglas i Falling Down. Det går liksom till en viss punkt och sedan slår det över.

Att vara bitterfitta är en sak, men att vara en vansinnig bitterfitta på gränsen till ett sammanbrott- det är inte bra. Inte alls bra. Livsfarligt rentav.

Efter att ha sagt den meningen till mina kollegor blev jag i alla fall lämnad ifred under återstoden av dagen. På vägen hem hade ett träd ramlat över vägen och jag fick köra över tre åkrar och en rabatt för att komma hem, men i övrigt fortlöpte dagen utan problem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hélène med Poeter.se id #5090 innehar upphovsrätten